

σαρκοβόρος βυθός

γράμμα ντροπής, ποιητική αδεία

ντροπή σε όλους μας
αυτό δεν μπορεί πια να είναι ένα ποίημα
έγραψα για τα βασανιστήρια της χούντας
για πολέμους για το καθημερινό τίποτα για την τρέλα
αυτό δεν μπορεί πια να είναι ένα ποίημα
πιάστηκε η ψυχή μου πια ντροπή μας
χτες στη Λέσβο και σήμερα στη Σάμο
στο Φαρμακονήσι και στην Λαμπεντούζα
παντός καιρού πνιγμός
ναυάγιο κάθε μέρα
αυτή δεν είναι θάλασσα αλλά θάνατος
τεράστιο νεκροταφείο ψυχών
πού θα κολυμπήσουν φέτος οι τουρίστες;
πώς θα αγιάσετε τα νερά των Φώτων;
αυτό δεν μπορεί πια να είναι θάλασσα
τέτοιο κύμα που έρχεται σφαγή
κι αν ο βυθός δεν τους τραβήξει
με περιδίνηση στο βάθος να τους κρύψει
ρουφήχτρα ψυχών το νέο κύμα που έρχεται
αυτό δεν μπορεί πια

τι να πει το ποίημα!
σε ποια γλώσσα το ποίημά του!
σε ποια περαστική φευγαλέα σκιά
που διασχίζει τρέχοντας στον ορίζοντα
για να πάει σ' άλλη γειτονιά
δεν προλαβαίνεις τα πνιγμένα ποιήματα!
από την μίαν όχθη στην άλλη πνιγμένα
αναπάντητα ερωτήματα στο σαρκοφάγο βυθό

το ελαφρύ κύμα τους ξεβράζει
πνιγμένα πνιγμένες πνιγμένους
γιατί δεν ξέρουν κολύμπι
δεν ξέρουν πού να πάνε παντού πνιγμός δεν ξέρουν
και προσπαθούν κι επιμένουν να έρχονται
πρόσφυγας κόσμος
του πολέμου κι επιμένουν
της φτώχειας μετανάστες της ξηρασίας της πείνας
πρόσφυγες άνθρωποι ψάχνοντας το αύριο
κι άλλο ναυάγιο σφαγή αμάχων
εν ψυχρώ δολοφονία παιδιών εκ προμελέτης
κι έτσι ο βυθός βρήκε καινούρια
τροφή για νέα ανθρωπόμορφα κτήνη σαρκοβόρα

βία είναι κι ένα ποίημα που δε μιλάει στη ψυχή μας

κι όμως είναι η θάλασσά μας κι η θάλασσά τους

είναι η ζωή μας κι η ζωή τους

κι είναι αυτή η ζωή που ζούμε πολιτισμός ντροπής

ένας ξεφτιλισμένος αιώνας ξεκινάει να μας ζήσει!

κι αυτοί κι εμείς και τα παιδιά μας περαστικοί

από αυτή τη γειτονιά τη γλώσσα μας και τη ζωή μας

εικόνες φευγαλέες αποδημητικές

από τα πέρατα του κόσμου με τα πόδια ωτοστόπ στον θεό!

μακριά από του πολέμου την οχλοβοή

μέσα στη σκόνη και τα σκουπίδια του πολιτισμού

για να καταλήξουν στον άσπλαχνο βυθό

αυτό δεν είναι ένα ποίημα

αλλά μια σκέτη ντροπή

αυτό δεν μπορεί πια να συνεχιστεί

Αυτό δεν μπορεί να είναι ένα ποίημα αλλά γράμμα σε έναν πνιγμένο

που δεν μπορεί να το διαβάσει. Από αυτή την όχθη, αρχές του 2016.

Κωστής Τριανταφύλλου

